

TABEL DE CONCORDANȚĂ

- **DIRECTIVA 2014/104/UE privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene (Directiva),**
- **Proiectul de Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996 (Proiect)**

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
Art.1	Obiectul și domeniul de aplicare		Art. 1 Obiectul și domeniul de aplicare	
Art.1 alin.(1)	(1) Prezenta directivă prevede anumite norme necesare pentru a asigura că orice persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență de către o întreprindere sau o asociație de întreprinderi își poate exercita în mod efectiv dreptul de a solicita respectivei întreprinderi sau asociații de întreprinderi o despăgubire integrală pentru prejudiciul respectiv. Aceasta prevede norme care promovează concurența nedenaturată pe piața internă și care îndepărtează obstacolele în calea funcționării adecvate a acesteia prin asigurarea unei protecții echivalente pe întregul cuprins al Uniunii pentru orice persoană care a suferit un astfel de prejudiciu.	Art.1	(1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează dreptul oricărei persoane care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență de către o întreprindere sau o asociație de întreprinderi de a solicita instanțelor de judecată competente despăgubirea integrală a prejudiciului suferit. (2) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot obține o despăgubire integrală pentru prejudiciul cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență.	Transpune prevederile art.1 alin.(1) din Directivă.
	(2) Prezenta directivă prevede norme pentru coordonarea asigurării respectării normelor de concurență de către autoritățile în materie de concurență și asigurarea respectării normelor respective prin acțiunile în despăgubire introduse în fața instanțelor naționale.		(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică încălcărilor prevederilor art. 101 sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, denumit în continuare TFUE, încălcărilor prevederilor art. 101 sau 102 din TFUE atunci când acestea se aplică în paralel cu legislația națională în materie de concurență, precum și în cazul aplicării	Prevedere suplimentară față de Directivă, care se referă la aplicarea uniformă a dreptului Uniunii. Similar celorlalte state membre UE, actul normativ se va aplica în privința acțiunilor în

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcarea a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
			în mod exclusiv a legislației naționale în materie de concurență.	despăgubire ce deriva din: - încălcări ale art.101 si 102 din TFUE, - încălcări ale art.101 si 102 din TFUE atunci când se aplică în paralel prevederile legislației naționale în materie de concurență, - încălcări strict ale legislației naționale în materie de concurență.
Art.2	Definiții	Art.2	Definiții	
Art.2	În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. „încălcarea legislației în materie de concurență” înseamnă o încălcare a articolelor 101 sau 102 din TFUE sau a legislației naționale în materie de concurență; 2. „autorul încălcării” înseamnă o întreprindere sau o asociație de întreprinderi care a săvârșit o încălcare a legislației în materie de concurență; 3. „legislația națională în materie de concurență” înseamnă dispozițiile legislației naționale care urmăresc predominant același obiectiv ca articolele 101 și 102 din TFUE și care sunt aplicate aceleiași cauze și în paralel cu legislația Uniunii în		În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: l) <i>încălcarea legislației în materie de concurență</i> - o încălcare a art. 101 sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau a legislației naționale în materie de concurență; c) <i>autorul încălcării</i> - o întreprindere sau o asociație de întreprinderi care a săvârșit o încălcare a legislației în materie de concurență; n) <i>legislația națională în materie de concurență</i> - dispozițiile Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu completările ulterioare, care urmăresc predominant același obiectiv ca art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii	Art 2 din Directivă este transpus prin art 2 din Proiectul de OUG.

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
	<p>materie de concurență în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, excluzând dispozițiile de drept național care impun sancțiuni penale persoanelor fizice, cu excepția cazului în care aceste sancțiuni penale constituie mijloacele de a asigura respectarea normelor de concurență aplicabile întreprinderilor;</p> <p>4. „acțiune în despăgubire” înseamnă o acțiune în temeiul legislației naționale prin care o cerere de despăgubiri este adusă în fața unei instanțe naționale de către o parte care pretinde a fi prejudiciată sau de către o persoană care acționează în numele uneia sau mai multor părți care pretind a fi prejudiciate, în cazul în care legislația Uniunii sau legislația națională prevede această posibilitate, sau de către o persoană fizică sau juridică ce i-a succedat în drepturi părții care a pretins a fi fost prejudiciată, inclusiv persoana care a achiziționat drepturile litigioase;</p> <p>5 „cerere de despăgubiri” înseamnă o cerere de despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență;</p>		<p>Europene, excluzând dispozițiile de drept național care impun sancțiuni penale persoanelor fizice, cu excepția cazului în care aceste sancțiuni penale constituie mijloacele de a asigura respectarea normelor de concurență aplicabile întreprinderilor;</p> <p>a) <i>acțiune în despăgubire</i> - formularea unei cereri de despăgubiri în fața instanței de către o parte care se pretinde a fi prejudiciată sau de către o persoană care acționează în numele uneia sau mai multor părți care se pretind a fi prejudiciate, în cazul în care legislația Uniunii sau legislația națională prevede această posibilitate, ori de către o persoană fizică sau juridică ce i-a succedat în drepturi părții care a pretins a fi fost prejudiciată, inclusiv persoana care a achiziționat drepturile litigioase;</p>	<p>- nu este necesară transpunerea definiției, regăsindu-se la art. 30 alin.(1) din Codul de procedură civilă: „<i>Oricine are o pretenție împotriva unei alte persoane ori urmărește soluționarea în justiție a unei situații juridice are dreptul să facă o cerere înaintea instanței competente.</i>”</p>

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
	<p>6. „parte prejudiciată” înseamnă o persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență;</p> <p>7. „autoritate națională în materie de concurență” înseamnă o autoritate desemnată de un stat membru în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ca fiind responsabilă cu aplicarea articolelor 101 și 102 din TFUE;</p>		<p>Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996</p> <p>o) <i>parte prejudiciată</i> - o persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență;</p>	<p>- nu este necesară transpunerea definiției, regăsindu-se la art.14 alin. (1) coroborat cu prevederile art. 3 alin.(2) din Legea concurenței nr.21/1996, republicată, cu completările ulterioare</p> <p>Art. 14 (1) <i>Se înființează Consiliul Concurenței, autoritate administrativă autonomă în domeniul concurenței, cu personalitate juridică, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei legi.</i> (...)</p> <p>Art. 3 (2) Consiliul Concurenței aplică dispozițiile art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, cu</p>

Art./alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./alin.	Text propus	Observații/Comentarii
	<p>8. „autoritate în materie de concurență” înseamnă Comisia sau o autoritate națională în materie de concurență sau ambele, în funcție de context;</p> <p>9. „instanță națională” înseamnă orice instanță judecătorească dintr-un stat membru în sensul articolului 267 din TFUE;</p> <p>10. „instanță de control judiciar” înseamnă o instanță națională care are competență, prin căi de atac ordinare, de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor unei autorități naționale în materie de concurență sau controlul judiciar asupra hotărârilor pronunțate privind deciziile respective, indiferent dacă instanța respectivă are competența de constatare a unei încălcări a legislației în materie de concurență;</p>		<p>Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996</p> <p>b) <i>autoritate de concurență</i> - Comisia Europeană, Consiliul Concurenței sau orice altă autoritate națională de concurență desemnată de un stat membru UE în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, ori toate, după caz;</p> <p>Art.4 Competența instanțelor judecătorești Competența de a soluționa cererile de reparare a prejudiciului cauzat de întreprinderi ca urmare a unei încălcări a legislației în materie de concurență revine Tribunalului București. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel București, împotriva hotărârii acesteia putând fi declarat recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>Art. 2 Definiții k) <i>instanță judecătorească</i> - orice instanță dintr-un stat membru, în sensul art.267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care are competență, prin căi de atac ordinare, de a exercita controlul judecătorec asupra deciziilor unei autorități de concurență sau controlul judiciar asupra hotărârilor judecătorești privind deciziile respective, indiferent dacă instanța respectivă are competența de constatare a unei încălcări a legislației în materie de concurență;</p>	<p>modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003, în cazurile în care actele sau faptele întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi pot afecta comerțul dintre statele membre ale Uniunii Europene.</p>

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
	<p>11. „decizie de constatare a unei încălcări” înseamnă o decizie a unei autorități în materie de concurență sau a unei instanțe de control judiciar prin care se constată o încălcare a legislației în materie de concurență;</p> <p>12. „decizie definitivă de constatare a unei încălcări” înseamnă o decizie de constatare a unei încălcări care nu poate sau nu mai poate fi contestată prin mijloace obișnuite;</p> <p>13. „probă” înseamnă orice tip de mijloace de probă admisibile înaintea instanței naționale sesizate, în special înscrisuri și orice alte obiecte care conțin informații, indiferent de mediul de stocare a informației;</p> <p>14 „cartel” înseamnă o înțelegere sau o practică concertată între doi sau mai mulți concurenți care urmărește coordonarea comportamentului concurențial al acestora pe piață sau influențarea parametrilor relevanți ai concurenței prin practici</p>		<p>i) <i>decizie definitivă de constatare a unei încălcări</i> - o decizie de constatare a unei încălcări a legislației în materie de concurență, care nu poate sau nu mai poate fi contestată prin mijloace obișnuite;</p> <p>e) <i>cartel</i> - o înțelegere sau o practică concertată între doi sau mai mulți concurenți care urmărește coordonarea comportamentului concurențial al acestora pe piață sau influențarea parametrilor relevanți ai concurenței prin practici care includ, printre altele, fixarea sau coordonarea prețurilor de</p>	<p>Prin definiția de la lit i) se transpun cele două definiții de la pct. 11 și 12 ale art. 2 din Directivă</p> <p>- nu este necesară transpunerea definiției, regăsindu-se la art.250 alin.(1) din Codul de procedură civilă “Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege.”</p>

Art./alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
	<p>care includ, printre altele, fixarea sau coordonarea prețurilor de achiziție sau de vânzare sau a altor condiții comerciale, inclusiv în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală, alocarea cotelor de producție sau de vânzare, împărțirea piețelor și a clienților, inclusiv manipularea procedurilor de cerere de oferte, restricționări ale importurilor sau exporturilor sau acțiuni anticoncurențiale împotriva altor concurenți;</p> <p>15. „program de clemență” înseamnă un program privind aplicarea articolului 101 din TFUE sau a unei dispoziții corespunzătoare din legislația națională în baza căruia un participant la o înțelegere secretă de tip cartel, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate în cartel, cooperează în cadrul unei investigații desfășurate de o autoritate în materie de concurență, furnizând în mod voluntar informații pe care le are acesta despre cartel și rolul său în cadrul cartelului, primind în schimb, printr-o decizie sau prin întreruperea procedurilor, imunitate la amenzi sau o reducere a cuantumului amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în cartel;</p> <p>16. „declarație de clemență” înseamnă informațiile sau înregistrările acestora furnizate în mod voluntar unei autorități în materie de concurență, în scris sau oral, de către o întreprindere sau o persoană fizică sau în numele acesteia, care</p>		<p>achiziție sau de vânzare sau a altor condiții comerciale, inclusiv în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală, alocarea cotelor de producție sau de vânzare, împărțirea piețelor și a clienților, inclusiv manipularea procedurilor de cerere de oferte, restricționări ale importurilor sau exporturilor sau acțiuni anticoncurențiale împotriva altor concurenți;</p> <p>p) <i>program de clemență</i> - un program privind aplicarea art.101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau a art. 5 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu completările ulterioare, în baza căruia un participant la o înțelegere de tip cartel, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate în cartel, cooperează în cadrul unei investigații desfășurate de o autoritate de concurență, furnizând în mod voluntar informații pe care le are acesta despre cartel și rolul său în cadrul cartelului, primind în schimb, printr-o decizie sau prin întreruperea procedurilor, imunitate la amenzi sau o reducere a cuantumului amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în cartel;</p> <p>h) <i>declarație de clemență</i> - informațiile sau înregistrările acestora furnizate în mod voluntar unei autorități de concurență, în scris sau oral, de către o întreprindere sau o persoană fizică sau în numele acesteia, care prezintă cunoștințele întreprinderii sau</p>	

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
	<p>prezintă cunoștințele întreprinderii sau ale persoanei fizice în cauză cu privire la un cartel și propriul rol în cadrul acestuia și care au fost redactate în mod specific pentru a fi înaintate autorității de concurență în vederea obținerii imunității la amendă sau a unei reduceri a cuantumului amenzii în cadrul unui program de clemență, neincluzând informațiile preexistente;</p> <p>17. „informații preexistente” înseamnă probe care există indiferent de procedurile unei autorități în materie de concurență, indiferent dacă aceste informații se află sau nu în dosarul unei autorități în materie de concurență;</p> <p>18. „propunere de încheiere a unei tranzacții” înseamnă informarea voluntară a unei autorități în materie de concurență de către o întreprindere sau în numele acesteia, care cuprinde recunoașterea, sau renunțarea la litigiu, de către întreprinderea în cauză cu privire la participarea sa la o încălcare a legislației în materie de concurență și asumarea responsabilității sale pentru încălcarea respectivă, informare redactată în mod specific pentru ca autoritatea în materie de concurență să poată aplica o procedură simplificată sau accelerată;</p> <p>19. „beneficiar de imunitate” înseamnă o întreprindere sau o persoană fizică căreia i s-a acordat imunitate la amendă de către o autoritate în materie de concurență în cadrul unui program de clemență;</p>		<p>ale persoanei fizice în cauză cu privire la un cartel și propriul rol în cadrul acestuia și care au fost redactate în mod specific pentru a fi înaintate autorității de concurență în vederea obținerii imunității la amendă sau a unei reduceri a cuantumului amenzii în cadrul unui program de clemență, neincluzând informațiile preexistente;</p> <p>j) <i>informații preexistente</i> - probe care există indiferent de procedurile unei autorități de concurență, indiferent dacă aceste informații se află sau nu în dosarul unei autorități de concurență;</p> <p>q) <i>propunere de încheiere a unei tranzacții</i> - informarea voluntară a unei autorități de concurență de către o întreprindere, care cuprinde recunoașterea sau renunțarea la litigiu de către întreprinderea în cauză, cu privire la participarea sa la o încălcare a legislației în materie de concurență și asumarea răspunderii sale pentru încălcarea respectivă, informare redactată în mod specific pentru ca autoritatea de concurență să poată aplica o procedură simplificată sau accelerată;</p> <p>d) <i>beneficiar de imunitate</i> - o întreprindere sau o persoană fizică căreia i s-a acordat imunitate la amendă de către o autoritate de concurență în cadrul unui program de clemență;</p>	

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
	<p>20. „suprapreț” înseamnă diferența dintre prețul plătit în realitate și prețul care ar fi prevalat în absența unei încălcări a legislației în materie de concurență;</p> <p>21. „soluționare consensuală a litigiului” înseamnă orice mecanism care permite părților să ajungă la o soluționare extrajudiciară a unui litigiu privind o cerere de despăgubire;</p> <p>22. „tranzacție consensuală” înseamnă un acord la care se ajunge în urma unei soluționări consensuale a litigiului;</p> <p>23. „cumpărător direct” înseamnă o persoană fizică sau juridică care a achiziționat direct de la autorul încălcării produse sau servicii care au făcut obiectul unei încălcări a legislației în materie de concurență;</p> <p>24. „cumpărător indirect” înseamnă o persoană fizică sau juridică care a achiziționat, nu în mod direct de la autorul încălcării, ci de la un cumpărător direct sau de la un cumpărător ulterior, produse sau servicii care au făcut obiectul unei încălcări a legislației în materie de concurență sau produse sau servicii rezultând din bunurile sau serviciile respective sau conținând astfel de bunuri sau servicii.</p>		<p style="text-align: center;">Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996</p> <p>r) <i>suprapreț</i> - diferența dintre prețul plătit în realitate și prețul care ar fi prevalat în absența unei încălcări a legislației în materie de concurență;</p> <p>s) <i>soluționare alternativă a litigiului</i> - orice mecanism care permite părților să ajungă la o soluționare extrajudiciară a unui litigiu privind o cerere de despăgubire, precum și soluționarea pe calea arbitrajului;</p> <p>f) <i>cumpărător direct</i> - o persoană fizică sau juridică care a achiziționat direct de la autorul încălcării produse sau servicii care au făcut obiectul unei încălcări a legislației în materie de concurență;</p> <p>g) <i>cumpărător indirect</i> - o persoană fizică sau juridică care a achiziționat, nu în mod direct de la autorul încălcării, ci de la un cumpărător direct sau de la un cumpărător ulterior, produse sau servicii care au făcut obiectul unei încălcări a legislației în materie de concurență sau produse sau servicii rezultând din bunurile sau serviciile respective sau conținând astfel de bunuri sau servicii.</p>	<p>Atât termenul <i>tranzacție</i>, cât și sintagma <i>soluționare consensuală</i> a litigiului au o altă semnificație în sistemul național de drept. Prin urmare, pentru a nu genera confuzii în aplicarea legii am utilizat sintagma “au procedat la soluționarea consensuală a litigiului”</p>

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
Art.3	Dreptul la despăgubiri integrale	Art.3.	Dreptul la acțiune	
Art.3 alin.(1)	(1) Statele membre se asigură că orice persoană fizică sau juridică care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență poate solicita și obține despăgubiri integrale pentru prejudiciul respectiv.		(1) Orice persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o practică anticoncurențială interzisă potrivit prevederilor Legii concurenței nr.21/1996, republicată, cu completările ulterioare, și/sau ale art. 101 și/sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene poate solicita și obține repararea integrală a prejudiciului respectiv.	Transpune prevederile art. 3 alin.(1) din Directivă
Art.3 alin.(2)	(2) Despăgubirile integrale plasează persoanele care au suferit un prejudiciu în poziția în care s-ar fi aflat dacă încălcarea legislației în materie de concurență nu ar fi fost săvârșită. Prin urmare, acestea includ dreptul la despăgubiri pentru pierderea efectivă și pentru pierderea de profit plus plata dobânzii. (3) Despăgubirea integrală în temeiul prezentei directive nu conduce la o despăgubire excesivă, indiferent dacă despăgubirea integrală se produce în urma unor despăgubiri punitive, multiple sau de altă natură.		(2) Despăgubirile integrale repun persoanele care au suferit un prejudiciu în situația în care s-ar fi aflat dacă legislația în materie de concurență nu ar fi fost încălcată. Despăgubirea integrală include pierderea efectivă, profitul de care este lipsită persoana prejudiciată, precum și plata dobânzii aferente. (3) Despăgubirea integrală în temeiul prezentei ordonanțe de urgență nu poate conduce la o despăgubire excesivă, indiferent dacă despăgubirea integrală se produce în urma unor despăgubiri punitive, multiple sau de altă natură.	Transpune prevederile art. 3 alin.(2) din Directivă Transpune prevederile art. 3 alin.(3) din Directivă
		Art.4.	Competența instanțelor judecătorești	

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
			<p>Competența de a soluționa cererile de reparare a prejudiciului cauzat de întreprinderi ca urmare a unei încălcări a legislației în materie de concurență revine Tribunalului București. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel București, împotriva hotărârii acesteia putând fi declarat recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>	<p>Prevedere suplimentară față de Directivă. Stabilește instanța competentă pentru a soluționa cererile de despăgubire.</p> <p>Deciziile Consiliului Concurenței prin care se constată încălcarea legislației în materie de concurență se atacă la Curtea de Apel București –secția contencios administrativ și fiscal. Împotriva deciziei Curții de Apel se poate declara recurs la Înalta Curte de Casație. In privința căilor de atac, pentru a se asigura o abordare unitară a cererilor de despăgubire subsecvente unei încălcări a legislației în materie de concurență, se propune ca cererile de reparare a prejudiciului cauzat de întreprinderi ca urmare a unei încălcări a legislației în materie de concurență să se judece, în primă instanță la Tribunalul București, fiind prevăzute și căile de atac ce pot fi formulate.</p> <p>În materie de concurență legiuitorul a aplicat deja principiul specializării,</p>

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
				<p>stabilind competența exclusivă a Curții de Apel București de a soluționa acțiunile în anulare a deciziilor prin care Consiliul Concurenței constată și sancționează săvârșirea unor practici anticoncurențiale. Sentința se pronunță fără drept de apel, împotriva ei putând fi declarat recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>Principiul specializării ar trebui aplicat și în privința acțiunilor în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor de concurență.</p>
Art.4	Principiile eficacității și echivalenței		Preambulul proiectului de OUG	
Art.4	În conformitate cu principiul eficacității, statele membre se asigură că toate normele și procedurile naționale referitoare la exercitarea cererilor de despăgubiri sunt concepute și aplicate astfel încât să nu facă practic imposibilă sau deosebit de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri integrale conferit la nivelul Uniunii pentru un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență. În		Astfel, aplicarea dispozițiilor de fond și de procedură referitoare la exercitarea cererilor de despăgubiri pentru prejudicii cauzate de încălcarea legislației în materie de concurență nu poate face practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri integrale. Totodată, aplicarea dispozițiilor de fond și de	In preambulul proiectului de OUG sunt transpuse cele două principii prevăzute la art. 4 din Directivă

Art./alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./alin.	Text propus	Observații/Comentarii
	conformitate cu principiul echivalenței, normele sau procedurile naționale referitoare la acțiunile în despăgubire întemeiate pe încălcări ale articolelor 101 sau 102 din TFUE nu sunt mai puțin favorabile pentru părțile care pretind a fi prejudiciate decât cele care reglementează acțiunile similare în despăgubire care rezultă din încălcări ale legislației naționale.		<p style="text-align: center;">Ordonanță de urgență</p> <p style="text-align: center;">privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996</p> <p>procedură privind exercitarea cererilor de despăgubiri întemeiate pe încălcări ale art. 101 sau 102 din TFUE nu poate fi mai puțin favorabilă pentru părțile care pretind a fi prejudiciate decât normele care reglementează acțiuni similare în despăgubire care rezultă din încălcări ale legislației naționale.</p>	
Art.5	Divulgarea probelor	Art. 5	Administrarea probelor	
Art.5 alin.(1)	<p>(1) Statele membre se asigură că, în cadrul procedurilor dintr-o acțiune în despăgubire din Uniune la cererea unui reclamant care a prezentat o justificare întemeiată conținând faptele și mijloacele de probă disponibile în mod rezonabil și suficiente pentru a dovedi caracterul plauzibil al cererii sale de despăgubiri, instanțele naționale pot dispune divulgarea de către pârât sau de către un terț a probelor relevante pe care le controlează, sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul capitol. Statele membre se asigură că instanțele naționale pot, la cererea pârâtului, dispune divulgarea de probe relevante de către reclamant sau de către un terț.</p> <p>Prezentul alineat nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor pe care instanțele naționale le au în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1206/2001.</p>		<p>(1) În cadrul procedurilor dintr-o acțiune în despăgubire, la cererea unui reclamant care a prezentat o justificare întemeiată conținând faptele și mijloacele de probă disponibile pentru a dovedi caracterul plauzibil al cererii sale de despăgubiri, instanța de judecată poate dispune înfățișarea de probe relevante de către pârât sau de către un terț, sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul articol și la art.6-8. La cererea pârâtului, instanța de judecată poate dispune înfățișarea de probe relevante de către reclamant sau de către un terț.</p>	Transpune prevederile art art.5 alin.(1) din Directivă.
Art.5 alin.(2)	<p>(2) Statele membre se asigură că instanțele naționale sunt în măsură să dispună divulgarea unor elemente specificate de probă sau a unor categorii relevante de probe delimitate în motivare pe cât de precis și de strict posibil, pe baza unor elemente de fapt disponibile în mod rezonabil.</p>	Art.5	<p>(2) Instanța poate dispune înfățișarea unor elemente determinate de probă sau a unor categorii relevante de probe delimitate în motivare pe cât de precis și de strict posibil, pe baza unor elemente de fapt disponibile în mod rezonabil.</p>	Transpune prevederile art art.5 alin.(2) din Directivă. Instanțele naționale ar trebui să aibă posibilitatea, sub controlul lor strict, mai ales în ceea ce privește necesitatea și proporționalitatea măsurilor de divulgare, de a dispune

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
				divulgarea unor elemente de probă sau a unor categorii de probe specificate la cererea unei părți. Atunci când o cerere de divulgare vizează obținerea unei categorii de probe, categoria respectivă ar trebui identificată prin trăsături comune ale elementelor sale constitutive, precum natura, obiectul sau conținutul documentelor a căror divulgare se solicită, perioada în care au fost redactate sau alte criterii, cu condiția ca probele care intră în această categorie să fie relevante în sensul prezentei directive. Categoriile respective ar trebui să fie definite cât de precis și de limitativ posibil, pe bază de informații disponibile în mod rezonabil.
Art.5 alin.(3)	(3) Statele membre se asigură că instanțele naționale limitează divulgarea probelor la ceea ce este proporțional. La stabilirea proporționalității divulgării solicitate de către o parte, instanțele naționale iau în considerare interesele legitime ale tuturor părților și terților vizați. În special, acestea iau în considerare: (a) măsura în care cererea sau părărea este susținută cu fapte și probe disponibile care să justifice cererea de divulgare de probe;		(3) Instanța limitează înfățișarea probelor la ceea ce este proporțional. La stabilirea proporționalității înfățișării solicitate de către o parte, instanța ia în considerare interesele legitime ale tuturor părților și terților vizați, în special: a) măsura în care cererea sau apărarea este susținută cu fapte și probe disponibile care să justifice cererea de înfățișare de probe; b) amploarea și costul înfățișării, în special	Transpune prevederile art art.5 alin.(3) din Directivă. Cerința de proporționalitate presupune faptul că divulgarea poate fi dispusă numai când reclamantul a prezentat temeuri plauzibile, pe baza faptelor cunoscute de acesta în mod rezonabil, pentru a se presupune că acesta a suferit

Art./alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./alin.	Text propus	Observații/Comentarii
	<p>(b) amploarea și costul divulgării, în special pentru eventualii terți implicați, inclusiv pentru a evita căutarea de informații nespecifice, care este puțin probabil să fie relevantă pentru părțile în procedură;</p> <p>(c) dacă probele a căror divulgare se cere conțin informații confidențiale, în special informații privind eventuali terți, precum și ce mecanisme sunt disponibile pentru protecția unor astfel de informații confidențiale.</p>		<p>Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996</p> <p>pentru eventualii terți implicați, inclusiv pentru a evita căutarea de informații nespecifice, care este puțin probabil să fie relevantă pentru părțile în procedură;</p> <p>c) dacă probele a căror înfățișare se cere conțin informații confidențiale, în special informații privind eventuali terți, precum și ce mecanisme sunt disponibile pentru protecția unor astfel de informații confidențiale.</p>	un prejudiciu care a fost cauzat de către pârât.
Art.5 alin.(4)	(4) Statele membre se asigură că instanțele naționale au competența de a dispune divulgarea de probe care conțin informații confidențiale atunci când le consideră relevante pentru acțiunile în despăgubire. Statele membre se asigură că, atunci când dispun divulgarea de astfel de informații, instanțele naționale au la dispoziție măsuri efective de protecție a acestor informații.	Art.5	(4) Instanțele au competența de a dispune înfățișarea de probe care conțin informații confidențiale atunci când le consideră relevante pentru acțiunile în despăgubire, cu luarea măsurilor adecvate de protecție a acestor informații.	Transpune prevederile art art.5 alin.(4) din Directivă. Deși probele relevante care conțin secrete de afaceri sau informații confidențiale de alt tip ar trebui să fie disponibile, în principiu, în cadrul acțiunilor în despăgubire, astfel de informații confidențiale trebuie să fie protejate corespunzător. Astfel, atunci cand este necesar, instanțele naționale vor asigura protecția informațiilor secrete de afaceri, respectiv a informațiilor confidențiale.
Art.5 alin.(5)	(5) Interesul pe care întreprinderile îl au de a evita acțiunile în despăgubire ca urmare a unei încălcări a	Art.5	(6) Interesul pe care întreprinderile îl au de a evita acțiunile în despăgubire ca urmare a unei încălcări a	Transpune prevederile art.5 alin.(5) din Directivă.

Art./alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./alin.	Text propus	Observații/Comentarii
	legislației în materie de concurență nu constituie un interes care să asigure acordarea de protecție.		legislației în materie de concurență nu constituie un interes care să justifice acordarea de protecție.	
Art.5 alin.(6)	(6) Statele membre se asigură că secretul profesional aplicabil în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale este pe deplin respectat atunci când instanțele naționale dispun divulgarea de probe.		<p>(5) Instanța poate adopta măsuri efective de protecție a informațiilor confidențiale, precum:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ștergerea fragmentelor sensibile din textul documentelor; b) desfășurarea audierilor fără prezența publicului; c) limitarea numărului de persoane autorizate să aibă acces la probe la reprezentanții legali și avocații părților sau experților desemnați; d) elaborarea rapoartelor de expertiză într-un mod care să asigure protecția confidențialității informațiilor; e) orice alte măsuri prevăzute de lege pentru asigurarea confidențialității probelor înfățișate. <p>(...)</p> <p>(7) Instanța va dispune înfățișarea de probe cu respectarea secretului profesional.</p>	Transpune prevederile art art.5 alin.(6) din Directivă. Clarifică modul în care se poate asigura protecția informațiilor confidențiale și a secretului profesional
Art.5 alin.(7)	(7) Statele membre se asigură că persoanelor cărora li se solicită divulgarea li se oferă posibilitatea de a fi audiate înainte ca o instanță națională să dispună divulgarea în temeiul prezentului articol.	Art.5	(8)) În scopul discutării necesității de divulgare a probelor deținute de terț, instanța va dispune audierea acestuia, în camera de consiliu, cu citarea părților.	Transpun prevederile art art.5 alin.(7) din Directivă.
Art.5 alin.(8)	Fără a aduce atingere alineatelor (4) și (7) și articolului 6, prezentul articol nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă norme care ar conduce la o divulgare mai amplă a probelor.			Textul nu necesită transpunere
Art.6	Divulgarea de probe incluse în dosarul unei autorități în materie de concurență	Art. 6	Înfățișarea de probe incluse în dosarul unei autorități în materie de concurență	

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
Art.6 alin.(1)	(1) Statele membre se asigură că, în scopul acțiunilor în despăgubire, atunci când instanțele naționale dispun divulgarea de probe incluse în dosarul unei autorități în materie de concurență, se aplică prezentul articol, în plus față de articolul 5.		(1) În privința solicitărilor de înfățișare a unor probe incluse în dosarul unei autorități de concurență se aplică prezentul articol, în plus față de prevederile art. 5.	Transpune prevederile art art.6 alin.(1) din Directivă. Se permite accesul instantelor inclusiv la probe aflate la dosarul Consiliului Concurenței anterior emiterii unei decizii.
Art.6 alin.(2)	(2) Prezentul articol nu aduce atingere normelor și practicilor privind accesul public la documente în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.	Art.6	(5) Prezentul articol nu aduce atingere normelor privind liberul acces la informațiile de interes public în temeiul Legii nr. 544/2001 privind accesul liber la informațiile de interes public.	Transpune prevederile art. 6 alin.(2) din Directivă
Art.6 alin.(3)	(3) Prezentul articol nu aduce atingere normelor și practicilor care se întemeiază pe legislația Uniunii sau legislația națională privind protecția documentelor interne ale autorităților în materie de concurență și a corespondenței dintre autoritățile în materie de concurență.		(6) Prezentul articol nu aduce atingere normelor și practicilor care se întemeiază pe legislația Uniunii Europene sau legislația națională privind protecția documentelor interne ale autorităților de concurență și a corespondenței dintre autoritățile de concurență	Transpune prevederile art. 6 alin.(3) din Directivă
Art.6 alin.(4)	4) La evaluarea, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), a proporționalității unui ordin de divulgare de informații, instanțele naționale examinează, de asemenea, următoarele: (a) dacă cererea a fost formulată în mod specific în ceea ce privește natura, obiectul sau conținutul documentelor transmise unei autorități în materie de concurență sau păstrate în dosarul respectivei autorități în materie de concurență și nu a fost o cerere nespecifică privind documente transmise unei autorități în materie de concurență;		(7) La evaluarea proporționalității unei cereri de divulgare de informații, în conformitate cu prevederile art. 5 alin.(3), instanța examinează, de asemenea, următoarele: a) dacă cererea a fost formulată în mod specific în ceea ce privește natura, obiectul sau conținutul documentelor transmise autorității de concurență sau păstrate în dosarul acesteia și nu a fost o cerere nespecifică privind documente transmise autorității de concurență;	Transpune prevederile art. 6 alin.(4) din Directivă

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
	<p>(b) dacă partea care solicită divulgarea realizează acest lucru în ceea ce privește o acțiune în despăgubire în fața unei instanțe naționale; și</p> <p>(c) în legătură cu alineatele (5) și (10) sau la cererea unei autorități în materie de concurență în conformitate cu alineatul (11), necesitatea de a garanta eficacitatea asigurării respectării legislației în materie de concurență la nivel public.</p>		<p>b) dacă partea care solicită divulgarea realizează acest lucru în ceea ce privește o acțiune în despăgubire în fața instanței;</p> <p>c) în legătură cu alin.(2) și (8) sau la cererea autorității de concurență, în conformitate cu alin. (13), necesitatea de a garanta eficacitatea asigurării respectării legislației în materie de concurență la nivel public.</p>	
Art.6 alin.(5)	<p>(5) Instanțele naționale pot dispune divulgarea următoarelor categorii de probe numai după ce autoritatea în materie de concurență, prin adoptarea unei decizii sau într-un alt mod, și-a încheiat procedurile:</p> <p>(a) informații care au fost pregătite de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul proceduri or desfășurate de o autoritate în materie de concurență;</p> <p>(b) informații pe care autoritatea în materie de concurență le-a redactat și le-a transmis părților în cursul procedurilor sale; și</p> <p>(c) propunerile de încheiere a unei tranzacții care au fost retrase.</p>		<p>(8) Instanța poate dispune înfățișarea următoarelor categorii de probe numai după ce autoritatea de concurență, prin adoptarea unei decizii sau într-un alt mod, și-a încheiat procedurile:</p> <p>a) informații care au fost pregătite de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței;</p> <p>b) informații pe care Consiliul Concurenței le-a redactat și le-a transmis părților în cursul procedurilor sale; și</p> <p>c) propunerile de încheiere a unei tranzacții care au fost retrase.</p>	Transpune prevederile art. 6 alin.(5) din Directivă
Art.6 alin.(6)	<p>(6) Statele membre se asigură că, în scopul acțiunilor în despăgubire, instanțele naționale nu pot dispune, în niciun moment, ca o parte în proces sau un terț să divulge oricare dintre următoarele categorii de probe:</p> <p>(a) declarațiile de clemență; și</p> <p>(b) propunerile de încheiere a unei tranzacții.</p>		<p>(9) În cadrul acțiunilor în despăgubire, instanța nu poate dispune, în niciun moment, ca o parte în proces sau un terț să înfățișeze oricare dintre următoarele categorii de probe:</p> <p>a) declarațiile de clemență; și</p> <p>b) propunerile de încheiere a unei tranzacții.</p>	Transpune prevederile art. 6 alin.(6) din Directivă

Art./alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
Art.6 alin.(7)	(7) Reclamanții pot prezenta o cerere motivată pentru accesul unei instanțe naționale la probele menționate la alineatul (6) literele (a) sau (b) cu scopul exclusiv de a se asigura asupra conformității conținutului lor cu definițiile prevăzute la articolul 2 punctele 16 și 18. În cadrul evaluării respective, instanțele naționale pot solicita asistență numai de la autoritatea în materie de concurență competentă. Autorii probelor respective pot avea, de asemenea, posibilitatea de a fi audiați. În orice caz, instanța națională nu oferă celorlalte părți sau unor terți accesul la probele respective.		(10) Reclamanții pot prezenta o cerere motivată pentru accesul instanței la probele menționate la alin.(9) lit.a) sau b) cu scopul exclusiv de a se asigura asupra conformității conținutului lor cu definițiile prevăzute la art.2 lit. h) și q). În cadrul acestei evaluări, instanța poate solicita asistență numai de la autoritatea de concurență competentă. Autorii probelor respective pot avea, de asemenea, posibilitatea de a fi audiați. Instanța nu oferă celorlalte părți sau unor terți accesul la probele respective.	Transpune prevederile art. 6 alin.(7) din Directivă
Art.6 alin.(8)	(8) În cazul în care doar o parte din probele cerute intră sub incidența alineatului (6), cealaltă parte a probelor se divulgă în conformitate cu alineatele relevante din prezentul articol, în funcție de categoria în care se încadrează.		(11) În cazul în care doar o parte din probele cerute intră sub incidența alin.(9), cealaltă parte a probelor se înfățișează în conformitate cu prevederile prezentului articol, în funcție de categoria în care se încadrează.	Transpune prevederile art. 6 alin.(8) din Directivă
Art.6 alin.(9)	(9) Divulgarea de probe de la dosarul unei autorități în materie de concurență care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile enumerate în prezentul articol poate fi dispusă în cadrul acțiunilor în despăgubire în orice moment, fără a aduce atingere prezentului articol.		(12) Înfățișarea de probe din dosarul unei autorități de concurență, care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile enumerate în prezentul articol poate fi dispusă în cadrul acțiunilor în despăgubire în orice moment, fără a aduce atingere prezentului articol.	Transpune prevederile art. 6 alin.(9) din Directivă
Art.6 alin.(10)	(10) Statele membre se asigură că instanțele naționale solicită unei autorități în materie de concurență divulgarea de probe aflate în dosarele acesteia numai în cazul în care nicio parte sau niciun terț nu poate în mod rezonabil să furnizeze probele solicitate.		Art. 6 (2) Instanța poate solicita înfățișarea probelor din dosarul unei autorități de concurență numai atunci când acestea nu pot fi obținute de la o altă parte sau de la un terț.	Transpune prevederile art. 6 alin.(10) din Directivă

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
			Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	
Art.6 alin.(11)	(11) În măsura în care o autoritate în materie de concurență este dispusă să își exprime punctul de vedere privind proporționalitatea cererilor de divulgare, aceasta poate prezenta din oficiu observații în fața instanței naționale căreia i-a fost prezentată o cerere de divulgare.		(13) Autoritatea de concurență, din oficiu, poate înainta observații instanței cu privire la proporționalitatea cererilor de înfățișare de probe ce au fost prezentate acesteia.	Transpune prevederile art. 6 alin.(11) din Directivă
Art.7	Limitări privind utilizarea probelor obținute exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență	Art.7	Limitări privind utilizarea probelor obținute exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități de concurență	
Art.7 alin.(1)	(1) Statele membre se asigură că probele din categoriile enumerate la articolul 6 alineatul (6) și care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență fie sunt considerate inadmisibile în cadrul acțiunilor în despăgubire, fie sunt protejate în alt fel în temeiul normelor naționale aplicabile pentru a se asigura că limitările privind divulgarea de probe prevăzute la articolul 6 produc efecte depline.		(1) Probele din categoriile enumerate la art. 6 alin.(9), care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități de concurență nu pot fi administrate în cadrul acțiunilor în despăgubire, fiind considerate inadmisibile.	Transpune prevederile art. 7 alin.(1) din Directivă
Art.7 alin.(2)	(2) Până când o autoritate de concurență și-a încheiat procedurile prin adoptarea unei decizii sau într-un alt mod, statele membre se asigură că probele din categoriile enumerate la articolul 6 alineatul (5) și care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul respectivei autorități în materie de concurență fie sunt considerate inadmisibile în cadrul acțiunilor în despăgubire, fie sunt protejate în alt fel în temeiul normelor naționale aplicabile pentru a se asigura că limitările privind divulgarea de probe prevăzute la articolul 6 produc efecte depline.		(2) Până la finalizarea procedurii autorității de concurență, prin adoptarea unei decizii sau într-un alt mod, probele din categoriile enumerate la articolul 6 alin. (8) și care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul respectivei autorități în materie de concurență sunt inadmisibile în cadrul acțiunilor în despăgubire.	Transpune prevederile art. 7 alin.(2) din Directivă
Art.7	(3) Statele membre se asigură că probele obținute de		(3) Probele obținute de către o persoană fizică sau	Transpune prevederile art. 7

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
alin.(3)	către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități în materie de concurență și care nu intră sub incidența alineatului (1) sau (2) pot fi utilizate în cadrul unei acțiuni în despăgubire numai de către persoana respectivă sau de către o persoană fizică sau juridică ce a succedat în drepturi persoanei respective, inclusiv o persoană care a achiziționat drepturile litigioase ale persoanei respective.		<p style="text-align: center;">Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996</p> juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități de concurență și care nu intră sub incidența alin. (1) sau (2) pot fi utilizate în cadrul unei acțiuni în despăgubire numai de către persoana respectivă sau de către o persoană fizică sau juridică ce a succedat în drepturi persoanei respective, inclusiv o persoană care a achiziționat drepturile litigioase ale persoanei respective.	alin.(3) din Directivă
Art.8	Sancțiuni	Art.8	Sancțiuni	
Art.8 alin.(1)	<p>(1) Statele membre se asigură că instanțele naționale pot impune în mod eficace sancțiuni părților, terților și reprezentanților legali ai acestora în oricare din următoarele cazuri:</p> <p>(a) nerespectarea sau refuzul de respectare de către aceștia a unui ordin de divulgare emis de o instanță națională;</p> <p>(b) distrugere a probelor relevante de către aceștia;</p> <p>(c) nerespectarea sau refuzul de respectare de către aceștia a obligațiilor impuse printr-un ordin de protecție a informațiilor confidențiale emis de o instanță națională;</p> <p>(d) încălcare de către aceștia a limitărilor privind utilizarea probelor prevăzute în prezentul capitol.</p>		<p>(1) Instanța poate sancționa părțile, terții și reprezentanții legali ai acestora cu amendă judiciară între 500 și 5.000 lei pentru persoane fizice și între 0,1 și 1% din cifra de afaceri realizată anul anterior pentru persoane juridice, pentru următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul:</p> <p>a) neprezentarea unei probe față de care instanța a dispus divulgarea de către cel care o deține sau refuzul de prezentare a acesteia, la termenul fixat în acest scop de instanță;</p> <p>b) distrugerea probelor relevante pentru soluționarea litigiului;</p> <p>c) nerespectarea sau refuzul de a se conforma măsurilor dispuse de instanță pentru a proteja informațiile confidențiale;</p> <p>d) încălcarea limitărilor privind utilizarea probelor prevăzute la art. 5- 8 din prezenta ordonanță de urgență.</p>	<p>Transpune prevederile art. 8 alin.(1) din Directivă.</p> <p>Pentru a asigura efectul de descurajare prevăzut de directivă, nivelul amenzilor judiciare ce pot fi aplicate pentru abateri săvârșite în timpul procesului a fost stabilit astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pentru persoanele fizice, regimul sancționatoriu este similar prevederilor art.283 alin (4) din Codul de procedură penală - pentru persoanele juridice, regimul sancționatoriu este similar sancțiunilor aplicate de autoritatea de concurență pentru nefurnizarea

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
				informațiilor, prevăzut la art. 53 din Legea concurenței nr.21/1996.
Art.8 alin.(2)	(2) Statele membre se asigură că sancțiunile care pot fi impuse de instanțele naționale sunt eficiente, proporționale și disuasive. Sancțiunile pe care le pot impune instanțele naționale includ, în ceea ce privește comportamentul unei părți în cadrul procedurilor aferente unei acțiuni în despăgubire, posibilitatea de a trage concluzii defavorabile, cum ar fi prezumarea că aspectul relevant a fost probat sau respingerea cererilor și apărărilor în întregime sau în parte, precum și posibilitatea de a dispune plata cheltuielilor de judecată.		(2) Pentru faptele prevăzute la alin.(1), amenda judiciară se stabilește în funcție de gravitatea faptei, de către instanța în fața căreia s-a săvârșit fapta, prin încheiere executorie, pentru a fi eficientă, proporțională și disuasivă. Prevederile art. 190, art. 191 și art.295 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător. (3) Aplicarea amenzii judiciare nu înlătură răspunderea penală, în cazul în care fapta constituie infracțiune.	Transpune prevederile art. 8 alin.(2) din Directivă
Art.9	Efectul deciziilor naționale	Art.9	Efectul deciziilor definitive	
Art.9 alin.(1)	(1) Statele membre se asigură că o încălcare a legislației în materie de concurență constatată printr-o decizie definitivă a unei autorități naționale în materie de concurență sau a unei instanțe de control judiciar se consideră a fi stabilită în mod irefutabil în scopul unei acțiuni în despăgubire introduse în fața instanțelor lor naționale în temeiul articolului 101 sau al articolului 102 din TFUE sau în temeiul legislației naționale în materie de concurență.		(1) O încălcare a legislației în materie de concurență, constatată printr-o decizie definitivă a Consiliului Concurenței sau a Comisiei Europene ori printr-o hotărâre definitivă a unei instanțe judecătorești se consideră a fi stabilită în mod irefragabil pentru instanța de judecată investită cu soluționarea unei acțiuni în despăgubire în temeiul legislației în materie de concurență.	Transpune prevederile art. 9 alin.(1) din Directivă.
Art.9 alin.(2)	(2) Statele membre se asigură că o decizie definitivă menționată la alineatul (1) pronunțată într-un alt stat membru poate fi prezentată, în conformitate cu legislația națională, în fața instanțelor lor naționale cel puțin drept probă prima facie a faptului că a avut loc o încălcare a legislației în materie de concurență și, după caz, poate fi evaluată împreună cu orice alte probe		(2) O decizie sau hotărâre definitivă, prevăzută la alin.(1) și pronunțată într-un alt stat membru al Uniunii Europene face dovada, până la proba contrară, a faptului că a avut loc o încălcare a legislației în materie de concurență și, după caz, poate fi evaluată împreună cu alte probe introduse de părți.	Transpune prevederile art. 9 alin.(2) din Directivă.

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
	introduse de părți.			
Art.9 alin.(3)	(3) Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor instanțelor naționale prevăzute la articolul 267 din TFUE.	Art.9	(3) Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor instanței judecătorești prevăzute la articolul 267 din TFUE.	
Art.10	Termene de prescripție	Art. 10	Termene de prescripție	
Art.10 alin.(1)	(1) Statele membre, în conformitate cu prezentul articol, prevăd norme aplicabile termenelor de prescripție pentru introducerea acțiunilor în despăgubire. Normele stabilesc când începe să curgă termenul de prescripție, care este durata acestuia și circumstanțele în care termenul de prescripție se întrerupe sau se suspendă.		(1) Prin derogare de la prevederile art. 2517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dreptul la acțiunea în despăgubire se prescrie în termen de 5 ani. Termenul de prescripție nu începe să curgă înainte de încetarea încălcării legislației în materie de concurență și înainte ca reclamantul să fi cunoscut sau să fi trebuit să fi cunoscut: a) comportamentul adoptat și faptul că acesta constituie o încălcare a legislației în materie de concurență; b) faptul că încălcarea legislației în materie de concurență i-a adus un prejudiciu; și c) identitatea autorului încălcării.	Transpune prevederile art. 10 alin.(1)-(3) din Directivă.

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
Art.10 alin.(2)	(2) Termenele de prescripție nu încep să curgă înainte de încetarea încălcării legislației în materie de concurență și înainte ca reclamantul să fi cunoscut sau să fi trebuit în mod rezonabil să fi cunoscut: (a) comportamentul adoptat și faptul că acesta constituie o încălcare a legislației în materie de concurență; (b) faptul că încălcarea legislației în materie de concurență i-a adus un prejudiciu; și (c) identitatea autorului încălcării.			Prevederile art. 10 alin. (2) din Directiva se regăsesc la art. 10 alin.(1) din Proiect.
Art.10 alin.(3)	(3) Statele membre se asigură că termenele de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în despăgubire sunt de cel puțin cinci ani.	-		Transpunerea art. 10 alin. (3) se regăsește la art. 10 alin.(1) din Proiect –teza I.
Art.10 alin.(4)	(4) Statele membre se asigură că un termen de prescripție este suspendat sau, în funcție de legislația națională, întrerupt, în cazul în care o autoritate în materie de concurență desfășoară acțiuni în scopul investigației sau proceduri cu privire la o încălcare a legislației în materie de concurență la care se referă acțiunea în despăgubire. Suspendarea încetează cel mai devreme la un an după ce decizia de constatare a încălcării rămâne definitivă sau după ce procedurile încetează în alt mod.		(2) Prin derogare de la prevederile art. 2532 din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prescripția nu începe să curgă, iar, dacă a început să curgă, ea se suspendă pe perioada în care o autoritate în materie de concurență desfășoară acțiuni în scopul investigării sau proceduri cu privire la o încălcare a legislației în materie de concurență la care se referă acțiunea în despăgubire. Suspendarea încetează la un an după ce decizia de constatare a încălcării rămâne definitivă sau după ce procedurile încetează în alt mod.	Transpune prevederile art. 10 alin.(4) din Directivă. Textul Directivei permite suspendarea sau întreruperea termenului de prescripție. În acest sens, la pct. (49) din Preambulul Directivei se arată că , atunci când părțile decid să participe la un proces de soluționare consensuală a litigiului ulterior introducerii unei acțiuni în despăgubire pentru aceeași cerere în fața instanței naționale, instanța ar trebui să poată suspenda procedurile aflate pe rolul său pe perioada procesului de

Art./alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
				soluționare consensuală a litigiului. Atunci când se pronunță asupra posibilității de suspendare a procedurilor, instanța națională ar trebui să ia în considerare avantajele unei proceduri rapide.
Art.11	Răspunderea în solidar	Art.11	Răspunderea în solidar	
Art.11 alin.(1)	(1) Statele membre se asigură că întreprinderile care au încălcat legislația în materie de concurență printr-un comportament comun sunt răspunzătoare în solidar pentru prejudiciul cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență, acest lucru având drept efect faptul că fiecare dintre întreprinderile respective are obligația de despăgubire integrală a prejudiciului, iar partea prejudiciată are dreptul de a solicita despăgubiri integrale de la oricare dintre acestea până când este despăgubită integral.		(1) Întreprinderile care au încălcat legislația în materie de concurență printr-un comportament comun sunt răspunzătoare, în solidar, pentru prejudiciul cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență. Fiecare dintre întreprinderile respective are obligația de despăgubire integrală a prejudiciului, iar partea prejudiciată are dreptul de a solicita despăgubiri integrale de la oricare dintre acestea până când este despăgubită integral.	Transpune prevederile art. 11 alin.(1) din Directivă.
Art.11 alin.(2)	(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre se asigură că, fără a aduce atingere dreptului la despăgubiri integrale, astfel cum este prevăzut la articolul 3, în cazul în care autorul încălcării este o întreprindere mică sau mijlocie (IMM) în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ⁽⁸⁾ , acesta este responsabil numai față de cumpărătorii săi direcți și indirecti în cazul în care: (a) cota sa de piață de pe piața relevantă a fost mai mică de 5 % în orice moment de pe durata încălcării legislației în materie de concurență; și		(2) Fără a aduce atingere dreptului la despăgubiri integrale, astfel cum este prevăzut la art. 3, în cazul în care autorul încălcării este IMM, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definiția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii, acesta este responsabil: a) numai față de cumpărătorii săi direcți și indirecti în cazul în care: i. cota sa de piață de pe piața relevantă a fost	Transpune prevederile art. 11 alin.(1) din Directivă. De asemenea, prevederile art. 11 alin.(2) lit. b) din Proiect se corelează cu prevederile art. 11 alin.(4) din Directivă – ultimul paragraf. Statele membre trebuie să se asigure că orice termen de prescripție aplicabil cazurilor prevăzute la

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
	(b) aplicarea normelor obișnuite de răspundere în solidar ar periclita iremediabil viabilitatea sa economică și ar atrage pierderea totală a valorii activelor sale.		<p align="center">Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996</p> <p>mai mică de 5 % în orice moment de pe durata încălcării legislației în materie de concurență; și ii.aplicarea normelor obișnuite de răspundere în solidar ar periclita iremediabil viabilitatea sa economică și ar atrage pierderea totală a valorii activelor sale. b) față de alte părți prejudiciate numai în cazul în care nu se poate obține despăgubirea integrală de la celelalte întreprinderi care au fost implicate în aceeași încălcare a legislației în materie de concurență.</p>	prezentul alineat este rezonabil și suficient pentru a permite părților prejudiciate să introducă astfel de acțiuni .
Art.11 alin.(3)	(3) Derogarea prevăzută la alineatul (2) nu se aplică în cazul în care: (a) IMM-ul a avut un rol principal în comiterea încălcării legislației în materie de concurență sau a impus altor întreprinderi să ia parte la încălcarea respectivă; sau (b) s-a constatat anterior încălcarea de către IMM a legislației în materie de concurență.		(3) Excepția prevăzută la alin.(2) nu se aplică în cazul în care: a) IMM-ul a avut un rol de inițiator al practicii aticoncurențiale sau a constrâns alte întreprinderi să participe ori să rămână parte la încălcarea respectivă; sau b) s-a constatat anterior încălcarea de către IMM a legislației în materie de concurență.	Transpune prevederile art. 11 alin.(3) din Directivă.

Art./alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
Art.11 alin.(4)	(4) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre se asigură că un beneficiar de imunitate este răspunzător în solidar: (a) față de cumpărătorii sau furnizorii săi direcți și indirecti; și (b) față de alte părți prejudiciate numai în cazul în care nu se poate obține despăgubirea integrală de la celelalte întreprinderi care au fost implicate în aceeași încălcare a legislației în materie de concurență.	Art. 11	(4) Întreprinderea care beneficiază de imunitate la amendă este răspunzătoare, în solidar: a) față de cumpărătorii sau furnizorii săi direcți și indirecti; și b) față de alte părți prejudiciate numai în cazul în care nu se poate obține despăgubirea integrală de la celelalte întreprinderi care au fost implicate în aceeași încălcare a legislației în materie de concurență.	Transpune prevederile art. 11 alin.(4) din Directivă.
	Statele membre se asigură că orice termen de prescripție aplicabil cazurilor prevăzute la prezentul alineat este rezonabil și suficient pentru a permite părților prejudiciate să introducă astfel de acțiuni.	Art.10	(3) În scopul aplicării prevederilor art. 11 alin. (2) lit. b) și alin.(4) lit.b), în situația în care nu este posibilă obținerea de despăgubiri de la celelalte întreprinderi care au fost implicate în aceeași încălcare a legislației în materie de concurență din cauza incapacității de plată, prescripția dreptului la acțiunea în despăgubire față de o întreprindere mică și mijlocie, denumită în continuare IMM, sau un beneficiar de imunitate nu începe să curgă înainte de împlinirea unui termen de 3 ani de la data la care hotărârea judecătorească de declarare a falimentului celorlalte întreprinderi a rămas definitivă.	Dispozițiile ultimului paragraf al art. 11 alin.(4) din Directivă sunt transpuse prin textul art. 10 alin. (4) din Proiect. Ca regulă generală, potrivit Directivei, IMM-urile și beneficiarul imunității la amendă (în cadrul programului de clemență) nu raspund în solidar cu ceilalți coautori pentru prejudiciile cauzate prin fapte anticoncurențiale. În practică, pot apărea situații în care se constată că aceștia din urmă (coautorii) nu pot plăti

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
				despăgubiri întrucât în privința lor a fost declarat falimentul. Pentru a asigura o protecție eficientă a persoanelor prejudiciate prin fapta anticoncurențială a unui IMM sau a unui beneficiar de imunitate la amendă, prescripția dreptului la acțiune a acestor persoane nu va începe să curgă înainte ca ele să poată, în mod rezonabil, să cunoască faptul că, din motive obiective nu se pot îndrepta împotriva celorlalți coautori ai practicii anticoncurențiale.
Art.11 alin.(5)	(5) Statele membre se asigură că un autor al unei încălcări poate recupera o contribuție din partea oricărui alt autor al încălcării, al cărei quantum este stabilit având în vedere răspunderea lor relativă pentru prejudiciul cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență. Quantumul contribuției unui autor al încălcării căreia i s-a acordat imunitate la amendă în cadrul unui program de clemență nu depășește quantumul prejudiciului cauzat de aceasta cumpărătorilor sau furnizorilor proprii direcți sau indirecti.	Art. 11	(5) Întreprinderea implicată într-o practică anticoncurențială se poate îndrepta cu acțiune în regres împotriva oricărei alte întreprinderi implicate în respectiva încălcare pentru a recupera contribuția plătită pe seama acestora, al cărei quantum este stabilit având în vedere răspunderea lor relativă pentru prejudiciul cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență. Quantumul contribuției unei întreprinderi implicate în practica anticoncurențială și căreia i s-a acordat imunitate la amendă în cadrul unui program de clemență nu va depăși quantumul prejudiciului cauzat de aceasta cumpărătorilor sau	Transpune prevederile art. 11 alin.(5) din Directivă.

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
			<p align="center">Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcarea a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996</p>	
Art.11 alin.(6)	(6) Statele membre se asigură că, în cazul în care încălcarea legislației în materie de concurență a cauzat prejudicii altor părți decât cumpărătorilor sau furnizorilor proprii direcți sau indirecți ai autorilor încălcării, cuantumul oricărei contribuții din partea unui beneficiar de imunitate către alți autori ai încălcării este stabilit având în vedere răspunderea sa relativă pentru prejudiciul respectiv.		furnizorilor proprii, direcți sau indirecți. (6) În cazul în care încălcarea legislației în materie de concurență a cauzat prejudicii altor părți decât cumpărătorilor sau furnizorilor proprii direcți sau indirecți ai autorilor încălcării, cuantumul oricărei contribuții din partea unui beneficiar de imunitate către alți autori ai încălcării este stabilit având în vedere răspunderea sa relativă pentru prejudiciul respectiv.	Transpune prevederile art. 11 alin.(6) din Directivă.
Art.12	Transferul supraprețurilor și dreptul la despăgubiri integrale	Art. 12	Transferul supraprețurilor și dreptul la despăgubiri integrale	
Art.12 alin.(1)	(1) Pentru a asigura deplina eficacitate a dreptului la despăgubiri integrale, astfel cum este prevăzut la articolul 3, statele membre se asigură că, în conformitate cu normele stabilite în prezentul capitol, oricine a suferit un prejudiciu poate solicita despăgubiri, indiferent dacă este un cumpărător direct sau indirect al autorului încălcării, și că sunt evitate despăgubirile care depășesc prejudiciul cauzat reclamantului de încălcarea legislației în materie de concurență, precum și absența răspunderii autorului încălcării.		(1) Pentru a asigura deplina eficacitate a dreptului la despăgubiri integrale, astfel cum este prevăzut la art.3, oricine a suferit un prejudiciu poate solicita despăgubiri, indiferent dacă este un cumpărător direct sau indirect al autorului încălcării, nefiind acordate despăgubirile care depășesc prejudiciul cauzat efectiv reclamantului de încălcarea legislației în materie de concurență și în absența și în absența răspunderii autorului încălcării.	Transpune prevederile art. 12 alin.(1) din Directivă.
Art.12 alin.(2)	(2) Pentru a se evita despăgubirea excesivă, statele membre stabilesc normele de procedură adecvate pentru a se asigura că despăgubirile pentru pierderea efectivă, la orice nivel al lanțului de aprovizionare, nu depășesc prejudiciul sub formă de suprapreț cauzat la acel nivel.		(2) Despăgubirile pentru pierderea efectivă, la orice nivel al lanțului de aprovizionare, nu vor depăși prejudiciul sub formă de suprapreț cauzat la acel nivel.	Transpune prevederile art. 12 alin.(2) din Directivă.

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
Art.12 alin.(3)	(3) Prezentul capitol nu aduce atingere dreptului unei părți prejudiciate de a solicita și de a obține despăgubiri pentru pierderea de profit cauzată de transferul parțial sau integral al supraprețului.		(3)Prezentul articol nu aduce atingere dreptului unei părți prejudiciate de a solicita și de a obține despăgubiri pentru pierderea de profit cauzată de transferul parțial sau integral al supraprețului.	Transpune prevederile art. 12 alin.(3) din Directivă.
Art.12 alin.(4)	(4) Statele membre se asigură că normele prevăzute în prezentul capitol se aplică în mod corespunzător atunci când încălcarea legislației în materie de concurență se produce la nivelul aprovizionării autorului încălcării.		(4)Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător atunci când încălcarea legislației în materie de concurență se produce la nivelul aprovizionării autorului încălcării.	Transpune prevederile art. 12 alin.(4) din Directivă.
Art.12 alin.(5)	(5) Statele membre se asigură că instanțele naționale au competența de a estima, în conformitate cu procedurile naționale, cota din orice suprapreț care a fost transferată.		(5) Instanța are competența de a estima cota din suprapreț care a fost transferată.	Transpune prevederile art. 12 alin.(5) din Directivă. Deși potrivit dreptului comun ce guvernează acțiunea în despăgubire instanțele naționale au competența de a estima cuantumul despăgubirilor în funcție de prejudiciul efectiv, CE recomandă transpunerea în mod explicit a prevederilor Art. 12 (5), pentru a abilita instanțele naționale în scopul estimării supraprețului. În acest sens, un instrument util pentru evaluarea nivelului despăgubirii este oferit de , <i>Orientările Comisiei Europene privind transferul supraprețurilor în acțiunile în</i>

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
			Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	
				<i>despăgubire întemeiate pe încălcarea articolului 101 sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene .</i>
Art.13	Invocarea transferului în apărare	Art.13	Invocarea transferului în apărare	
Art.13	Statele membre se asigură că pârâțul într-o acțiune în despăgubire poate invoca în apărarea sa împotriva unei cereri de despăgubiri faptul că reclamantul a transferat integral sau parțial supraprețul rezultat din încălcarea legislației în materie de concurență. Sarcina probei privind transferul supraprețului revine pârâtului, care poate solicita în mod rezonabil divulgarea de informații din partea reclamantului sau din partea terților.		(1) Pârâțul într-o acțiune în despăgubire poate invoca în apărarea sa împotriva unei cereri de despăgubiri faptul că reclamantul a transferat integral sau parțial supraprețul rezultat din încălcarea legislației în materie de concurență. (2) Sarcina probei privind transferul supraprețului revine pârâtului, care poate solicita înfățișarea de informații din partea reclamantului sau din partea terților.	Transpune prevederile art. 13 alin.(1) din Directivă.
Art.14	Cumpărătorii indirecti	Art.14		
Art.14 alin.(1)	(1) Statele membre se asigură că, atunci când într-o acțiune în despăgubire existența unei cereri de despăgubiri sau cuantumul despăgubirilor care trebuie acordate depinde de faptul dacă un suprapreț a fost transferat reclamantului sau de măsura în care un suprapreț a fost transferat reclamantului, luând în considerare practica comercială potrivit căreia creșterile de prețuri sunt transferate în aval de-a lungul lanțului de aprovizionare, sarcina probei pentru a dovedi existența și amploarea unui astfel de transfer revine reclamantului, care poate solicita în mod rezonabil divulgarea de informații din partea pârâtului sau din partea terților.		(1)Atunci când într-o acțiune în despăgubire existența unei cereri de despăgubiri sau cuantumul despăgubirilor care trebuie acordate depinde de faptul dacă un suprapreț a fost transferat reclamantului sau de măsura în care un suprapreț a fost transferat reclamantului, luând în considerare practica comercială potrivit căreia creșterile de prețuri sunt transferate în aval de-a lungul lanțului de aprovizionare, sarcina probei pentru a dovedi existența și amploarea unui astfel de transfer revine reclamantului, care poate solicita, în mod rezonabil, înfățișarea de informații din partea pârâtului sau din partea terților.	Transpune prevederile art. 14 alin.(1) din Directivă.

Art./alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
Art.14 alin.(2)	<p>(2) În situația menționată la alineatul (1), cumpărătorul indirect se consideră că a dovedit existența transferului asupra sa atunci când acesta a arătat că:</p> <p>(a) pârâțul a săvârșit o încălcare a legislației în materie de concurență;</p> <p>(b) încălcarea legislației în materie de concurență a avut ca rezultat un suprapreț pentru cumpărătorul direct al pârâtului; și</p> <p>(c) a achiziționat bunurile sau serviciile care au făcut obiectul încălcării legislației în materie de concurență sau a achiziționat bunuri sau servicii rezultând din respectivele bunuri sau servicii ori conținând respectivele bunuri sau servicii.</p> <p>Prezentul alineat nu se aplică în cazul în care pârâțul poate demonstra în mod credibil și convingător pentru instanță că supraprețul nu a fost transferat sau nu a fost transferat integral cumpărătorului indirect.</p>		<p>(2) În situația menționată la alin.(1), cumpărătorul indirect se consideră că a dovedit existența transferului asupra sa atunci când acesta a arătat că:</p> <p>a) pârâțul a săvârșit o încălcare a legislației în materie de concurență;</p> <p>b) încălcarea legislației în materie de concurență a avut ca rezultat un suprapreț pentru cumpărătorul direct al pârâtului; și</p> <p>c) a achiziționat bunurile sau serviciile care au făcut obiectul încălcării legislației în materie de concurență sau a achiziționat bunuri sau servicii rezultând din respectivele bunuri sau servicii ori conținând respectivele bunuri sau servicii.</p> <p>(3) Prevederile alin.(2) nu se aplică în cazul în care pârâțul poate demonstra, în mod rezonabil, că supraprețul nu a fost transferat sau nu a fost transferat integral cumpărătorului indirect.</p>	Transpune prevederile art. 14 alin.(2) din Directivă.
Art.15	Acțiuni în despăgubire introduse de reclamanți de la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare	Art.15	Acțiuni în despăgubire introduse de reclamanți de la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare	
Art.15 alin.(1)	(1) Pentru a se evita ca acțiunile în despăgubire din partea unor reclamanți de la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare să ducă la o răspundere multiplă sau la absența răspunderii autorului încălcării, statele membre se asigură că, în evaluarea îndeplinirii cerințelor privind sarcina probei rezultate din aplicarea articolelor 13 și 14, instanțele naționale sesizate cu privire la o acțiune în despăgubire sunt în măsură, prin		(1) Pentru a se evita ca acțiunile în despăgubire din partea unor reclamanți de la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare să ducă la o răspundere multiplă sau la absența răspunderii autorului încălcării, în evaluarea îndeplinirii cerințelor privind sarcina probei rezultate din aplicarea art.13 și 14, instanțele sesizate cu privire la o acțiune în	Transpune prevederile art. 15alin.(1) din Directivă.

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
	<p>mijloacele disponibile în temeiul legislației naționale sau a Uniunii, să ia în considerare în mod corespunzător oricare dintre următoarele:</p> <p>(a) acțiunile în despăgubire care sunt legate de aceeași încălcare a legislației în materie de concurență, dar sunt introduse de reclamanți de la alte niveluri ale lanțului de aprovizionare;</p> <p>(b) hotărârile pronunțate în acțiunile în despăgubire astfel cum sunt menționate la litera (a);</p> <p>(c) informațiile relevante care aparțin domeniului public și care rezultă din cazuri de asigurare a respectării legislației în materie de concurență la nivel public.</p>		<p>despăgubire pot lua în considerare, în mod corespunzător, oricare dintre următoarele:</p> <p>a) acțiunile în despăgubire care sunt legate de aceeași încălcare a legislației în materie de concurență, dar sunt introduse de reclamanți de la alte niveluri ale lanțului de aprovizionare;</p> <p>b) hotărârile pronunțate în acțiunile în despăgubire astfel cum sunt menționate la litera a);</p> <p>c) informațiile relevante cu caracter public și care rezultă din cazuri de asigurare a respectării legislației în materie de concurență la nivel public.</p>	
Art.15 alin.(2)	(2) Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor instanțelor naționale prevăzute la articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.	Art. 15	(2) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere drepturilor și obligațiilor instanțelor judecătorești prevăzute la art.30 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.	Transpune prevederile art. 15alin.(2) din Directivă.
Art.16	Orientări pentru instanțele naționale			
Art.16	Comisia emite orientări pentru instanțele naționale cu privire la modalitatea de estimare a cotei din suprapreț transferate cumpărătorului indirect.			Nu este necesara transpunerea
Art.17	Cuantificarea prejudiciului	ART.16	Cuantificarea prejudiciului	
Art.17 alin.(1)	(1) Statele membre se asigură că nici sarcina probei și nici standardul probatoriu necesare pentru cuantificarea prejudiciului nu fac practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri. Statele		(1) Instanța are competența de a estima cuantumul prejudiciului în litigiul aflat pe rolul său, asigurându-se că nici sarcina probei și nici standardul probatoriu necesar pentru cuantificarea	Transpune prevederile art. 17alin.(1) din Directivă.

Art./alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./alin.	Text propus	Observații/Comentarii
	membre se asigură că instanțele naționale sunt abilitate, în conformitate cu procedurile naționale, pentru a estima cuantumul prejudiciului în cazul în care se constată că un reclamant a suferit un prejudiciu, dar cuantificarea exactă, pe baza elementelor de probă disponibile, a prejudiciului suferit este practic imposibilă sau excesiv de dificilă.		<p style="text-align: center;">Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996</p> <p>prejudiciului nu fac practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri integrale.</p>	
Art.17 alin.(2)	(2) Se presupune că încălcările sub forma unor carteli provoacă prejudicii. Autorul încălcării are dreptul de a răsturna o astfel de prezumție.		(2) Se prezumă că încălcările sub forma unor carteli provoacă prejudicii. Autorul încălcării poate răsturna o astfel de prezumție.	Transpune prevederile art. 17 alin.(2) din Directivă.
Art.17 alin.(3)	(3) Statele membre se asigură că, în cadrul unei proceduri referitoare la o acțiune în despăgubire, o autoritate națională în materie de concurență poate, la cererea unei instanțe naționale, să acorde asistență respectivei instanțe naționale în vederea determinării cuantumului despăgubirilor, dacă autoritatea națională în materie de concurență respectivă consideră adecvată această asistență.		(3) În cadrul unei proceduri referitoare la o acțiune în despăgubire, Consiliul Concurenței poate, la cererea instanței, să acorde asistență acesteia în vederea determinării cuantumului despăgubirilor, dacă autoritatea de concurență consideră adecvată această asistență.	Transpune prevederile art. 17 alin.(3) din Directivă.
Art.18	Efectul suspensiv al soluționării consensuale a litigiilor			
Art.18 alin.(1)	(1) Statele membre se asigură că termenul de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în despăgubire este suspendat pe durata procesului de soluționare consensuală a litigiului. Suspendarea termenului de prescripție se aplică numai cu privire la părțile care sunt sau au fost implicate sau reprezentate în soluționarea consensuală a litigiului.	Art.10	(4) Prescripția nu începe să curgă, iar, dacă a început să curgă, ea se suspendă pe durata procesului de soluționare alternativă a litigiului. Suspendarea termenului de prescripție produce efecte numai în privința părților care sunt sau au fost implicate sau reprezentate în soluționarea alternativă a litigiului.	Transpune prevederile art. 18 alin.(1) din Directivă.
Art.18 alin.(2)	(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor legislației naționale în materie de arbitraj, statele membre se asigură că instanțele naționale sesizate cu privire la o acțiune în despăgubire își pot suspenda procedurile	Art.17	(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor Codului de procedură civilă în materie de arbitraj, instanțele sesizate cu privire la o acțiune în despăgubire își pot suspenda procedurile pentru maximum doi ani	Transpune prevederile art. 18 alin.(2) din Directivă.

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
	pentru maximum doi ani atunci când părțile din cadrul procedurilor respective sunt implicate în soluționarea consensuală a litigiului privind cererea vizată de acțiunea în despăgubire respectivă.		atunci când părțile din cadrul procedurilor respective sunt implicate în soluționarea consensuală a litigiului privind cererea vizată de acțiunea în despăgubire respectivă.	
Art.18 alin.(3)	(3) O autoritate de concurență poate considera că despăgubirile plătite în urma unei tranzacții consensuale și înainte de decizia sa de aplicare a unei amenzi constituie un factor atenuant.	Art. 18	<p>(1) Consiliul Concurenței poate reține ca factor atenuant pentru individualizarea sancțiunii, în decizia de constatare și sancționare a unei fapte anticoncurențiale existența plății de despăgubiri în urma unor soluționări alternative a litigiilor.</p> <p>(2) În situațiile în care există mai multe persoane prejudiciate, Consiliul Concurenței poate reține, ca factor atenuant pentru individualizarea sancțiunii, existența un mecanism de acordare a despăgubirilor asumat de către autorii încălcării legislației în materie de concurență, având ca finalitate înlăturarea consecințelor faptei anticoncurențiale. Prin acceptarea de către Consiliul Concurenței a unui mecanism de acordare a despăgubirilor, aplicarea lui de către contravenient devine obligatorie, nerespectarea acestei obligații impuse prin decizie atrăgând răspunderea contravențională potrivit prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, cu completările ulterioare.</p>	<p>Transpune prevederile art. 18 alin.(3) din Directivă.</p> <p>Prevedere suplimentară, în concordanță cu prevederile Directivei – care încurajează mecanismele de soluționare alternativă a litigiilor.</p>
Art.19	Efectul tranzacțiilor consensuale asupra acțiunilor în despăgubire ulterioare	Art. 17	Efectele tranzacțiilor	
Art.19 alin.(1)	(1) Statele membre se asigură că, în urma unei tranzacții consensuale, cererea părții prejudiciate care a		(2) În urma unei soluționări alternative a litigiului, cererea părții prejudiciate este redusă cu cota din	Transpune prevederile art. 19 alin.(1) din Directivă.

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	Observații/Comentarii
	încheiat tranzacția este redusă cu cota din prejudiciul cauzat acesteia de către coautorul încălcării legislației în materie de concurență cu care a încheiat tranzacția.		prejudiciul cauzat acesteia de către coautorul încălcării legislației în materie de concurență care a procedat la soluționarea alternativă a litigiului.	
Art.19 alin.(2)	(2) Partea restantă din cererea părții prejudiciate care a încheiat tranzacția poate fi pretinsă numai coautorilor încălcării care nu au încheiat tranzacția. Coautorii încălcării care nu au încheiat tranzacția nu ar trebui să poată recupera o contribuție pentru partea restantă din cererea părții prejudiciate din partea coautorului încălcării care a încheiat tranzacția.	Art. 17	(3) Partea restantă din cererea părții prejudiciate poate fi pretinsă numai coautorilor încălcării care nu au procedat la soluționarea alternativă a litigiului. Coautorii încălcării nu pot recupera o contribuție pentru partea restantă din cererea părții prejudiciate din partea coautorului încălcării care a procedat la soluționarea alternativă a litigiului.	Transpune prevederile art. 19 alin.(2) din Directivă.
Art.19 alin.(3)	(3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre se asigură că, în cazul în care coautorii încălcării care nu au încheiat o tranzacție nu pot plăti despăgubirile care corespund părții restante a cererii din partea părții prejudiciate care a încheiat tranzacția, partea prejudiciată care a încheiat tranzacția poate pretinde partea restantă din cerere coautorului încălcării care a încheiat tranzacția. Derogarea menționată la primul paragraf poate fi exclusă în mod expres prin acordul de tranzacție consensuală.	Art. 17	(4) Prin excepție de la prevederile alin.(3), în cazul în care coautorii încălcării care nu au procedat la soluționarea alternativă a litigiului nu pot plăti despăgubirile care corespund părții restante a cererii din partea părții prejudiciate care a procedat la soluționarea alternativă a litigiului, partea prejudiciată poate pretinde partea restantă din cerere coautorului încălcării care a procedat la soluționarea alternativă a litigiului. Această excepție poate fi exclusă în mod expres prin acordul de soluționare alternativă a litigiului.	Transpune prevederile art. 19 alin.(3) din Directivă.
Art.19 alin.(4)	(4) La determinarea cuantumului contribuției pe care un coautor al încălcării îl poate recupera de la oricare alt coautor al încălcării în conformitate cu partea de răspundere care revine fiecăruia pentru prejudiciul adus de încălcarea legislației în materie de concurență, instanțele naționale țin cont în mod corespunzător de orice despăgubiri plătite în temeiul unei tranzacții consensuale în care este implicat coautorul încălcării relevant.	Art. 17	(5) La determinarea cuantumului contribuției pe care un coautor al încălcării îl poate recupera de la oricare alt coautor al încălcării în conformitate cu partea de răspundere care revine fiecăruia pentru prejudiciul adus de încălcarea legislației în materie de concurență, instanța ține cont în mod corespunzător de orice despăgubiri plătite în temeiul unei soluționări alternative a litigiului în care este implicat coautorul încălcării.	Transpune prevederile art. 19 alin.(4) din Directivă.

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
	Reexaminare		Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	
Art.20 alin.(1)	(1) Comisia reexaminează prezenta directivă și prezintă un raport în această privință Parlamentului European și Consiliului până la 27 decembrie 2020.			Prevederea nu privește Statele Membre
Art.20 alin.(2)	(2) Raportul menționat la alineatul (1) include, printre altele, informații cu privire la toate aspectele următoare: (a) impactul posibil al constrângerilor financiare care decurg din plata amenzilor impuse de o autoritate în materie de concurență pentru o încălcare a legislației în materie de concurență asupra posibilității părților prejudiciate de a obține despăgubiri integrale pentru prejudiciul cauzat de respectiva încălcare a legislației în materie de concurență; (b) măsura în care reclamantii care solicită despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență, astfel cum au fost stabilite printr-o decizie de constatare a unei încălcări adoptată de o autoritate în materie de concurență dintr-un stat membru, pot să demonstreze producerea unei astfel de încălcări a legislației în materie de concurență în fața instanței naționale a unui alt stat membru; (c) măsura în care despăgubirile pentru pierderea efectivă au depășit prejudiciul sub formă de suprapreț cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență sau suferit la orice nivel al lanțului de aprovizionare.			Prevederea nu privește Statele Membre
Art.20 alin.(3)	(3) Dacă este cazul, raportul menționat la alineatul (1) este însoțit de o propunere legislativă.			Prevederea nu privește Statele Membre
		Art.19	Legea aplicabilă	Prevedere suplimentară față de

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
			<p align="center">Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996</p> <p>Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu prevederile Codului de procedură civilă și Codului civil.</p>	<p>Directivă. Instanțele de judecată sunt competente, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă și Codului civil, să se pronunțe în privința prejudiciului convenit persoanelor prejudiciate - inclusiv prin încălcări ale regulilor de concurență. Pentru a facilita și uniformiza exercitarea acțiunilor în despăgubire în statele membre ale Uniunii Europene de către persoanele prejudiciate ca urmare a unor practici anticoncurențiale (care pot avea caracter transfrontalier), Directiva stabilește un set de reguli menite să asigure o coordonare optimă între activitatea autorităților de concurență (aplicarea publică a dreptului concurenței) și activitatea instanțelor (aplicarea privată a dreptului concurenței).</p> <p>Realizarea unui <i>sistem eficient</i> de aplicare privată a regulilor de concurență presupune protecția eficientă a <i>dreptului la despăgubiri</i> al persoanelor</p>

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
			<p align="center">Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996</p>	<p>prejudiciate ca urmare a încălcării regulilor de concurență, în condiții de egalitate și o mai mare certitudine juridică. Cea mai eficientă cale de realizare a acestor obiective constă în combinarea măsurilor la nivel european și național.</p>
Art.21	Transpunere			
Art.21 alin.(1)	<p>(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 27 decembrie 2016 Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul respectivelor dispoziții.</p> <p>Atunci când statele membre adoptă măsurile menționate, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.</p>		-	<p>Aceste prevederi vor fi transpuse prin intrarea în vigoare a actului normativ de transpunere în termenul indicat. În preambulul Proiectului se precizează faptul că prin acest act normativ se transpune Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene.</p>

Art./alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./alin.	Text propus	Observații/Comentarii
			Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	
Art.21 alin.(2)	(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.			Nu necesita transpunere
Art.22	Aplicarea în timp	Art.20	Aplicarea în timp	
Art.22 alin.(1)	(1) Statele membre se asigură că măsurile naționale adoptate în temeiul articolului 21 în vederea asigurării conformității cu dispozițiile de drept material din prezenta directivă nu se aplică retroactiv.		(1) Dispozițiile de drept material ale prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică retroactiv.	Transpune prevederile art.22 alin.(1) din Directivă.
Art.22 alin.(2)	(2) Statele membre se asigură că orice măsuri naționale adoptate în temeiul articolului 21, în afara celor menționate la alineatul (1), nu se aplică acțiunilor în despăgubire cu privire la care o instanță națională a fost sesizată înainte de 26 decembrie 2014.	Art.19	(2) Prevederile de procedură ale prezentei ordonanțe de urgență se aplică și acțiunilor în despăgubire introduse începând cu data de 26 decembrie 2014.	Transpune prevederile art. 8 alin.(2) din Directivă.
Art.23	Intrarea în vigoare			
Art.23	Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> .			Nu necesita transpunere
Art.24	Destinatari			
Art.24	Prezenta directivă se adresează statelor membre.			Nu necesita transpunere
		Art. 20 pct. 10	Art.20 - Legea concurenței nr.21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.153 din 29 februarie 2016, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...) 10. La articolul 66, alineatele (2) – (5) se abrogă.”	Prevedere suplimentară față de Directivă. În contextul transunerii Directivei, se impune modificarea și completarea dispozițiilor Legii concurenței nr.21/1996, republicată, pentru a evita dublarea anumitor dispoziții legislative, precum și pentru a abroga anumite prevederi ale

Art./ alin.	Directiva 2014/104/UE	Art./ alin.	Text propus	Observații/Comentarii
			Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996	
				Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, care, odată cu transpunerea Directivei 2014/104/UE, nu vor mai fi de actualitate. ¹

Tabel comparativ

Art./ alin.	Legea concurenței nr.21/1996, republicată, cu completările ulterioare	Art./ pct.	Text propus	
		Art.20	Art.20 - Legea concurenței nr.21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.153 din 29 februarie 2016, se	

¹ Art. 66 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, are următorul cuprins:

„(1) Independent de sancțiunile aplicate potrivit prevederilor prezentei legi, dreptul la acțiune al persoanelor fizice și/sau juridice pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat lor printr-o practică anticoncurențială prohibită potrivit prevederilor prezentei legi sau ale art. 101 și/sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene rămâne rezervat.

(2) Dacă un bun sau serviciu este achiziționat la un preț excesiv, nu se poate considera că nu s-a produs un prejudiciu datorită faptului că bunul sau serviciul a fost revândut.

(3) Întreprinderea care beneficiază de imunitate la amendă nu răspunde solidar pentru prejudiciile cauzate prin participarea sa la o practică anticoncurențială interzisă la art. 5 din prezenta lege, precum și la art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, practică sancționată de autoritatea de concurență.

(4) Atunci când există o decizie a Consiliului Concurenței prin care este sancționată o practică anticoncurențială, în soluționarea cererilor privind acordarea de despăgubiri, instanțele vor putea solicita Consiliului Concurenței documentele din cadrul dosarului care a stat la baza emiterii deciziei. În acest scop, primind aceste documente, instanțele vor asigura respectarea confidențialității informațiilor reprezentând secrete de afaceri, precum și a altor informații calificate drept confidențiale.

(5) Persoanele fizice sau juridice, care se consideră prejudiciate printr-o practică anticoncurențială interzisă de prezenta lege, vor putea formula cerere privind acordarea de despăgubiri în termen de 2 ani de la data la care decizia Consiliului Concurenței, pe care se întemeiază acțiunea în subsidiar, a rămas definitivă ori a fost menținută, în tot sau în parte, printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

(6) Acțiunea în justiție va putea fi intentată pentru consumatori și de către asociațiile de protecția consumatorilor legal înregistrate, precum și de către asociațiile profesionale sau patronale pentru membrii acestora afectați de o practică anticoncurențială, pe baza atribuțiilor acestora și a împuternicirilor primite în acest sens, după caz.

(7) Consiliul Concurenței poate înainta observații instanțelor naționale cu privire la aspecte privind aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în condițiile prevăzute în Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare.

(8) În toate cazurile în care instanțele naționale aplică, în mod direct, prevederile art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, după comunicarea către părți a hotărârii susceptibile de exercitare a unei căi de atac, acestea vor transmite, de îndată, o copie a hotărârii către Comisia Europeană, prin intermediul Consiliului Concurenței.

			modifică și se completează după cum urmează:	
Art.2 alin. (2)	Art.2- (2) Prin întreprindere, în sensul prezentei legi, se înțelege orice entitate economică angajată într-o activitate constând în oferirea de bunuri sau de servicii pe o piață dată, indiferent de statutul său juridic și de modul de finanțare, astfel cum este definită în jurisprudența Uniunii Europene.	Pct.1	La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Prin <i>întreprindere</i> , în sensul prezentei legi, se înțelege orice entitate angajată într-o activitate economică constând în oferirea de bunuri sau de servicii pe o piață dată, indiferent de statutul său juridic și de modul de finanțare, astfel cum este definită în jurisprudența Uniunii Europene.”	Pentru corelarea definiției cu cea din legislația europeană.
		Pct.2	La articolul 4, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins: „(5) Întreprinderile care fac parte din comerțul modern cu produse alimentare și nealimentare, de tip supermarket, hipermarket, discounter și cash&carry vor notifica la Consiliul Concurenței, la cererea acestuia, prețurile de vânzare ale produselor comercializate de acestea, în vederea realizării de analize, studii de piață sau comparații de preț.”	Se asigură instrumentul legal necesar Consiliului Concurenței pentru îndeplinirea misiunii de protejare a consumatorului final și pentru remedierea, în timp util, a disfuncționalităților din sectorul de retail alimentar. Practica autorității de concurență în acest sector relevă faptul că, în absența unei obligații legale, furnizarea de către întreprinderi, în mod benevol, a datelor solicitate de autoritatea de concurență în vederea realizării unor analize și comparații de preț nu reprezintă o alternativă funcțională.
Art.21 alin.(1)	Art.21. - (1) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Consiliul Concurenței își elaborează și își adoptă regulamentul de organizare, funcționare și procedură și își constituie aparatul propriu, la nivel central și local.	Pct.3	La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „ Art.21. - (1) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Consiliul Concurenței elaborează și adoptă un regulament de procedură, precum și un regulament de organizare și funcționare și constituie aparatul propriu, la nivel central și local.”	Împărțirea regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței în două regulamente răspunde nevoii de a reglementa distinct problemele ce țin de organizarea internă a autorității de concurență de procedura specifică activității Consiliului Concurenței.
Art.25 alin.(1)	Art.25. - (1) <i>Consiliul Concurenței are următoarele atribuții:</i>	Pct.4	La articolul 25 alineatul (1), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:	Completarea atribuției CC în privința actelor normative cu

lit.j)	(...) j) urmărește aplicarea dispozițiilor legale și a altor acte normative incidente în domeniul de reglementare al prezentei legi;		„j) urmărește aplicarea dispozițiilor legale și a altor acte normative incidente în domeniul de reglementare al prezentei legi și poate recomanda autorităților competente modificarea actelor normative care au sau pot avea impact anticoncurențial; ”	posibilitatea formulării de recomandări de modificare a legislației care are sau poate avea impact anticoncurențial.
		Pct.5	<p>La articolul 38, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(1¹) În cursul inspecției inopinate, informațiile stocate sau arhivate în mediul electronic pot fi copiate integral și ridicate pe suport electronic, cu aplicarea de sigilii, urmând ca prelevarea informațiilor necesare investigației să se realizeze în prezența reprezentantului întreprinderii/asociației de întreprinderi, la sediul Consiliului Concurenței.”</p>	<p>Este necesar să se facă diferențiere între noțiunea de extragere a documentației pe suport electronic (care implică sigilarea acestuia și neutilizarea) și conceptul de ridicare în sens de prelevare a probelor în scopul utilizării, prin proces-verbal de constatare și inventariere. Pentru aceste motive, copia informațiilor stocate pe suport electronic este necesar să fie sigilată, urmând ca prelevarea informațiilor să se realizeze în prezența întreprinderii, la sediul CC.</p> <p>Activitatea de copiere pe suport electronic a informațiilor stocate în mediul electronic se circumscrie puterilor de inspecție prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. d) din Legea concurenței².</p> <p>Textul propus detaliază modul în care se exercită această putere de inspecție în cazul în care ridicarea copiilor respective vizează informații aflate pe suport electronic.</p>

² “să ridice sau să obțină în orice formă copii ori extrase din orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau din alte evidențe legate de activitatea întreprinderii sau asociației de întreprinderi”.

				<p>Astfel, întrucât informațiile aflate pe suport electronic pot fi ușor alterate, ridicarea lor vizează conservarea/protecția în scop de nealterare a documentației aferente practicilor anticoncurențiale investigate (caracterul ocult fiind de esența acestora). Această primă etapă a inspecției se finalizează cu aplicarea de sigilii inclusiv asupra copiei electronice, urmând ca, în a doua etapă, să se realizeze prelevarea individuală, exclusiv a informațiilor necesare investigației, și numai în prezența reprezentantului întreprinderii.</p>
		Pct.6	<p>La articolul 38, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins: „(12) Exercițarea puterilor de inspecție se face în conformitate cu regulamentul privind procedura Consiliului Concurenței.”</p>	<p>Ca urmare a împărțirii ROFP în ROF și RP, reglementarea modului de exercitare a puterilor de inspecție se va regăsi în Regulamentul de procedură.</p>
		Pct.7	<p>După articolul 54 se introduce un nou articol, art.54¹, cu următorul cuprins: „Art.54¹ – Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei neîndeplinirea obligației prevăzute la art.4 alin.(5).”</p>	<p>Se stabilește sancțiunea corelativă obligației prevăzute prin propunerea de completare a dispozițiilor art. 4 din Legea concurenței cu un nou alineat, alin.(5) și prezentată la pct. 2 din prezentul tabel.</p> <p>În domeniul contravențiilor, Legea concurenței nr.21/1996 are o existență de sine stătătoare, separată și independentă de cea a O.G.</p>

				<p>nr.2/2001, atât din perspectiva conținutului constitutiv al contravențiilor specifice, cât și în ceea ce privește latura subiectivă (intenția sau neglijența), limitele generale ale amenzii (nivelurile minim și maxim ale individualizării pedepsei), gravitatea faptei, durata încălcării, pericolul social, afectarea pieței, atitudinea făptuitorului.</p> <p>Prevederile referitoare la contravenții vor intra în vigoare la 30 de zile de la publicarea OUG în Monitorul Oficial al României.</p>
		Pct.8	<p>La articolul 55, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:</p> <p>„(4) Prin excepție de la dispozițiile alin.(1), în privința contravențiilor prevăzute la lit.b)-e) din același alineat care sunt săvârșite în domeniul concentrărilor economice de o persoană nerezidentă, cifra de afaceri la care se aplică amenda se înlocuiește cu suma următoarelor venituri:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) cifra de afaceri realizată de către fiecare dintre întreprinderile înregistrate în România, controlate de contravenient; b) veniturile obținute din România de către fiecare dintre întreprinderile nerezidente controlate de contravenient; c) veniturile proprii, obținute din România de către contravenient și înregistrate în situațiile financiare individuale ale acestuia. 	<p>În materia concentrărilor economice, în baza textului actual al art.55 alin.(1) este adesea dificil de stabilit baza de calcul a amenzilor pe care le poate aplica Consiliul Concurenței în privința întreprinderilor nerezidente (astfel încât această bază să reflecte puterea reală pe care o are întreprinderea în cauză pe piața din România).</p> <p>Textul propus aduce claritate și predictibilitate cu privire la veniturile pe care le are în vedere Consiliul Concurenței pentru a stabili baza de calcul a amenzii în privința contravențiilor săvârșite de nerezidenți cu privire la concentrările economice. Noile</p>

			(5) Prin <i>nerezident</i> se înțelege orice persoană străină, precum și orice alte entități străine, inclusiv organisme de plasament colectiv fără personalitate juridică, care nu sunt înregistrate în România, potrivit legii.”	dispoziții nu vizează situațiile în care se aplică sancțiuni pentru săvârșirea unor practici anticoncurențiale de către întreprinderi nerezidente. În astfel de cazuri, pentru a se asigura caracterul descurajant al amenzilor și egalitatea de tratament este necesar a se menține nivelul maxim reprezentat de cifra de afaceri totală a întreprinderii, astfel cum este prevăzută de Legea concurenței (10% din cifra de afaceri totală a întreprinderii).
		Pct.9	La articolul 60, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art.53 lit.a)-c), art.54, art.54 ¹ și art.55 alin.(1) lit.d) și e), precum și amenzile cominatorii prevăzute la art.59 se aplică de către comisiile Consiliului Concurenței, prin aceeași decizie prin care se constată săvârșirea contravenției sau incidența art.59 alin.(1).	Se stabilește structura decizională din cadrul CC care este abilitată pentru: - a constata încălcarea obligației legale introduse prin prezentul proiect [art. 4 alin.(5)– pct 2 din tabel], - a aplica sancțiunea corelativă (in cazul nerespectării obligației legale).
Art.66 alin. (2)-(5)	(2) Dacă un bun sau serviciu este achiziționat la un preț excesiv, nu se poate considera că nu s-a produs un prejudiciu datorită faptului că bunul sau serviciul a fost revândut. (3) Întreprinderea care beneficiază de imunitate la amendă nu răspunde solidar pentru prejudiciile cauzate prin participarea sa la o practică anticoncurențială interzisă la art. 5 din prezenta lege, precum și la art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, practică sancționată de autoritatea de concurență. (4) Atunci când există o decizie a Consiliului Concurenței prin care este sancționată o practică anticoncurențială, în soluționarea cererilor privind	Pct.10	La articolul 66, alineatele (2) – (5) se abrogă.”	Prevedere suplimentară față de Directivă. În contextul transpunerii Directivei, se impune modificarea și completarea dispozițiilor Legii concurenței nr.21/1996, republicată, cu completările ulterioare, pentru a evita dublarea anumitor dispoziții legislative, precum și pentru a abroga anumite prevederi ale Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, care, odată cu

	<p>acordarea de despăgubiri, instanțele vor putea solicita Consiliului Concurenței documentele din cadrul dosarului care a stat la baza emiterii deciziei. În acest scop, primind aceste documente, instanțele vor asigura respectarea confidențialității informațiilor reprezentând secrete de afaceri, precum și a altor informații calificate drept confidențiale.</p> <p>(5) Persoanele fizice sau juridice, care se consideră prejudiciate printr-o practică anticoncurențială interzisă de prezenta lege, vor putea formula cerere privind acordarea de despăgubiri în termen de 2 ani de la data la care decizia Consiliului Concurenței, pe care se întemeiază acțiunea în subsidiar, a rămas definitivă ori a fost menținută, în tot sau în parte, printr-o hotărâre judecătorească definitivă.</p>			<p>transpunerea Directivei 2014/104/UE, nu vor mai fi de actualitate.³</p>
		<p>Pct.11</p>	<p>După articolul 71 se introduce un articol nou, art.72, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art.72. - Protecția Președintelui Consiliului Concurenței se asigură de către Serviciul de Protecție și Pază, în condițiile legii.”</p>	<p>Propunerea vizează asigurarea unui cadru adecvat de protecție conducătorului autorității, în considerarea asimilării funcției de președinte cu cea de ministru (conform art. 22 din Legea concurenței) și a riscurilor la</p>

³ Art. 66 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, are următorul cuprins:

„(1) Independent de sancțiunile aplicate potrivit prevederilor prezentei legi, dreptul la acțiune al persoanelor fizice și/sau juridice pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat lor printr-o practică anticoncurențială prohibită potrivit prevederilor prezentei legi sau ale art. 101 și/sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene rămâne rezervat.

(2) Dacă un bun sau serviciu este achiziționat la un preț excesiv, nu se poate considera că nu s-a produs un prejudiciu datorită faptului că bunul sau serviciul a fost revândut.

(3) Întreprinderea care beneficiază de imunitate la amendă nu răspunde solidar pentru prejudiciile cauzate prin participarea sa la o practică anticoncurențială interzisă la art. 5 din prezenta lege, precum și la art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, practică sancționată de autoritatea de concurență.

(4) Atunci când există o decizie a Consiliului Concurenței prin care este sancționată o practică anticoncurențială, în soluționarea cererilor privind acordarea de despăgubiri, instanțele vor putea solicita Consiliului Concurenței documentele din cadrul dosarului care a stat la baza emiterii deciziei. În acest scop, primind aceste documente, instanțele vor asigura respectarea confidențialității informațiilor reprezentând secrete de afaceri, precum și a altor informații calificate drept confidențiale.

(5) Persoanele fizice sau juridice, care se consideră prejudiciate printr-o practică anticoncurențială interzisă de prezenta lege, vor putea formula cerere privind acordarea de despăgubiri în termen de 2 ani de la data la care decizia Consiliului Concurenței, pe care se întemeiază acțiunea în subsidiar, a rămas definitivă ori a fost menținută, în tot sau în parte, printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

(6) Acțiunea în justiție va putea fi intentată pentru consumatori și de către asociațiile de protecție a consumatorilor legal înregistrate, precum și de către asociațiile profesionale sau patronale pentru membrii acestora afectați de o practică anticoncurențială, pe baza atribuțiilor acestora și a împuternicirilor primite în acest sens, după caz.

(7) Consiliul Concurenței poate înainta observații instanțelor naționale cu privire la aspecte privind aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în condițiile prevăzute în Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare.

(8) În toate cazurile în care instanțele naționale aplică, în mod direct, prevederile art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, după comunicarea către părți a hotărârii susceptibile de exercitare a unei căi de atac, acestea vor transmite, de îndată, o copie a hotărârii către Comisia Europeană, prin intermediul Consiliului Concurenței.

				care este supus acesta ca urmare a cazurilor complexe instrumentate de autoritatea de concurență și care implică aplicarea unor sancțiuni contravenționale drastice întreprinderilor ce săvârșesc fapte anticoncurențiale.
			Art.22. Dispoziții tranzitorii	
Art.21			<p>(1) Regulamentul de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 14.02.2012, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează aplicabilitatea până la intrarea în vigoare a regulamentelor prevăzute la art. 21 pct.3 din prezenta ordonanță de urgență.</p> <p>(2) Prevederile art.21 pct.7 intră în vigoare în termen de 30 zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.</p>	<p>Prin textul propus, pentru a nu afecta activitatea autorității de concurență până la adoptarea celor 2 regulamente distincte, se va aplica cel în vigoare.</p> <p>Se introduc norme tranzitorii referitoare la termenul de intrare în vigoare a prevederilor legale prin care se stabilesc contravenții.</p>